

Күңелдә моңсулык, йөрәктә югалту хисе...

"Гомер ике килми"... Әйе шул, ике килми... Моны бигрәк тә талантлы кеше дөньядан киткәндә аңлайсың икән. Күренекле каләмдәшебез, мөхтәрәм укытучыбыз, дустаныбыз Эдуард абый Касыймов ижат кешесе өчен әле яп-яшь, илле алтынчы ишендә генә бу дөньядан китеп барды. Аның әдәбият гөлстанында, һичшиксез, чәчәк аткан чагы иде. Руслар "от сумы и от смерти не отрекаются" – диләр. Дөрөс түгел! Язучы жаны өчен үлем юк ул. Менә бит, Эдуард абыйның да (үзе инде безнең арада ишәмәсә дә) китап арты китабы чыгып тора: КАМАЗ ишьләре турында "Шинчәсен гөлләрең" исемле романы 1986 елны, ә "Гомер ике килми" исемле сайланма әсәрләр җыентыгы быел укучыларны сөендерде.

Эдуард Салихжановичның инде дөнья күргән егермедән артык кит

ятыбызның зур остазлары – Василий Белов, Шәйхи Маннур, Рафаил Төхвәтуллиннар рәтенә куйды.

Эдуард Салихжан улы Касыймов 1930 елның 8 ноябрендә Киров өлкәсендәге Нократ авылында туа. Жиде ише тулып сизгенчегә киткәндә үк атасыз калып, "халык дошманы улы" дигән ярлык йөртергә туры килүгә карамастан, зур нужалар кичеп, Эдуард Салихжанович урта белем алуга ирешә һәм Казан дәүләт университетының татар теле һәм әдәбияты бүлегенә керә. Ул университетны 1953 елны кызыл диплом белән тәмамлап, Галимжан Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият һәм тарих институтының

ранты булу дәрәжесенә ирешкәнче Азнакай районнда, Киров өлкәсендә укытучы булып эшли. Шул ук вакытта ул халык авыз ижатын һәм халык тормышын өйрәнә.

Фән эшлеклесе, фольклорист Э.Касыймов 1966 елны "Татар халык әкиятләрендә сатира һәм юмор" темасына филология фәннәре кандидаты дәрәжесенә диссертация яклай. Шул ук елларда берничә фольклор җыентыклары чыгара.

Илленче-алтмышынчы елларда аның матур әдәбият әсәрләре дә республика матбугатында еш кына күренгәли һәм укучылар игътибарын үзенә тарта башлый. Мөгаен, нәкъ шул елларда Эдуард

лендә фольклорчыны булачак изучы жиңә, һәм дә ул "кендеген" изучы өстәленә ныклап бәйләп кун.

Ниһаять, алтмышынчы елларда дөнья күргән "Көнш көн дә чыга" исемле повесте, бигрәк тә "Гомер ике килми" романы укучыларда һәм тәнкыйтьчеләрдә зур кызыксыну уята. Хәтта соңгы елларда аның бу романын кайбер тәнкыйтьчеләр изучының иң яхшы әсәре дип тә танып башладылар. Бәлки шулайдыр.

1978 елда "Чулман – оныклар дәрәясы" исемле астында Мәскәүдә басылып чыккан һәм эшчеләр темасына изылган әсәре профсоюз һәм СССР Язучылар союзының кызыксындыру премиясенә лаек булды. Эдуард Касыймов әсәрләре Г.Тукай исемендәге Дәүләт премиясенә дә тәкъдим ителгән иде. Әдәбият өлкәсендәге уңышлары өчен ул "Почет билгесе" орденына һәм медальләргә лаек булды.

Гомер ике килми... Язучылар бу дөньядан киткәндә әсәр-әсәр булып аларның күңел жылысы кала, изге нияتلәре, кылган эшләре кала. Әмма бүген күңелдә моңсулык, йөрәктә югалту хисе... Әгәр дә 1986 елның 21 мартында Эдуард абый фаҗигале рәвештә безнең арадан китмәгән булса, аңа 60 яшь тулыр иде. Әле 60 яшь кенә!..

Үзбездә төзегән калабыздагы Касыймов бульвары буенча акрын гына уйланып барам. Апак кар бөртекләре назлы гына итеп жиргә төшә, мөхтәрәм укытучыбыз турындагы хатирәләрне ницарта кебек.

Мансур САФИИ,
Эдуард Касыймов пре-